

Krystyna Przybysz

Podgórze-Parcele, pow. Płock. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 6, 215-216

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

POBORSZÓW, pow. Koźle

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Opolu

Badania prowadził mgr Eugeniusz Tomczak.
Finansował WKZ w Opolu, Trzeci sezon badań,
Osada z okresu wczesnego średniowiecza.

Stanowisko położone jest na lewobrzeżnej terasie rzeki Odry, około 20 m na zachód od kierunku Krapkowice-Koźle.

Pracami objęto teren przylegający do wybierzyska żwiru. Łącznie przebadano obszar około 6 arów, odsłaniając 5 obiektów. Na uwagę zasługuje jama nr 6. Był to duży obiekt kształtu nieregularnego o wymiarach 360 x 200 cm. Maksymalna głębokość jamy wynosiła 40 cm. Wypełniako stanowiła w górnej części ciemnoszara próchnica, w dolnej intensywnie czarna spalenizna z lekką domieszką szarej próchnicy. W warstwie spalenizny wystąpiły liczne, drobne, spękane termicznie kamienie. Jama zawierała kilkadziesiąt fragmentów ceramiki, kilka grudek polepy, kawałki żuźla i kości zwierzęcych. Na podstawie znalezionej materiału zabytkowego osadę można datować na VIII-IX wiek.

Stanowisko zostało zabezpieczone.

PODGÓRZE - PARCELE, pow. Płock
Stanowisko 2

Zespół Badań nad Polskim Średniowieczem
Uniwersytetu Warszawskiego i Politechniki
Warszawskiej
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Krystyna Przybysz.
Finansował WKZ w Warszawie, Drugi i ostatni
sezon badań. Cmentarzysko szkieletowe / 2 poł.
XI w. - XII/XIII w. /.

Badaniami objęto zachowane peryferie cmentarzyska ustalając jego zasięg w kierunku południowym i wschodnim; pozostałe granice można określić jedynie w przybliżeniu z powodu znajdującego się na tym terenie gospodarstwa i rosnącego obok lasu.

Odsłonięto 15 obiektów: 11 grobów szkieletowych, 3 jamy z niewielkim wyposażeniem i 1 grób jamowy kultury przeworskiej znajdujący się poza granicami cmentarzyska.

W 10 grobach szkielety ułożone były głowami na zachód, wyjątek stanowił jedynie grób 26, w którego obszernej jamie / 2 x 3 m, głębokość 1 m/ znaleziono dwa szkielety leżące obok siebie z głowami skierowanymi w przeciwnych kierunkach.

Do najczęściej spotykanych zabytków w jamach grobowych należały żelazne noże, noszone przy lewym boku / 7 grobów/, kabłączki skroniowe z esowatymi zakończeniami / 4 groby / i paciorki, wykonane z ametystu, szkła, a głównie z pasty szklanej pokrywanej kolorową polewą, pierścionki z drutu, zausznice, łańcuszek, ozdobna sprzączka, brązowa obrączka. Naczynie o niewielkich rozmiarach znaleziono tylko w jednym grobie obok czaszki. Najbogatsze wyposażenie występowało przy osobnikach młodych, w wieku iuvenis lub powyżej infans II, co potwierdziło poprzednie obserwacje na tym stanowisku.

Badany obiekt należy do cmentarzysk płaskich, wielowarstwowych, rzędowych. Odślonięte groby, w sumie 27 usytuowane były blisko siebie w 4 rzędach / biegnących z północy na południe/. Jamy grobowe były stosunkowo płytkie i długie, orientowane po osi SE-WN. Szkielety, które w oparciu o analizę antropologiczną i wyposażenie można określić jako męskie, mają w przeważającej większości głowy skierowane na wschód, kobiece natomiast - na zachód. Materiał zabytkowy pozwala określić czas użytkowania stanowiska od 2 połowy XI w. do końca XII w. Wyróżnia się ono wśród współczesnych sobie cmentarzysk mazowieckich brakiem broni w grobach i jakichkolwiek konstrukcji kamiennych.

Znaleziony poza granicami cmentarzyska silnie zniszczony jamowy grób kultury przeworskiej, można datować na podstawie fragmentów ceramiki na wczesny okres wpływów rzymskich.

PRZASNYSZ

patrz średniowiecze

PRZEMYŚL

Muzeum Ziemi Przemyskiej
w Przemyślu

Badania prowadzili mgr Marek Urban,
mgr Zofia Sulgostowska i mgr Andrzej
Koperski / autor notatki/. Finansowało
Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Pierwszy
sezon badań, Osada z okresu wpływów
rzymskich i wczesnośredniowiecznego.

Prace miały charakter badań ratowniczych. Stanowisko położone jest we wschodniej części miasta, dzielnica Przekopana, po lewołrzeźnej stronie widać Sanu i Wiaru.